

**АННОТАЦІЯ, СКЛАДЕНА ЖУРКОВОЮ О.С. на методичні
рекомендації застосування діагностичних мінімумів в діяльності
працівників психологічної служби (дошкільний заклад): за загальною
редакцією доктора психологічних наук, професора В.Г. Панка**

Діагностичний інструментарій є основою професійної діяльності працівника психологічної служби як власне діагностика є єдиним базисом, на якому ґрунтується уся розвивальна, корекційна і профілактична робота. Від точності результатів діагностики у повній мірі залежить ефективність подальшої роботи практичного психолога і соціального педагога.

Сьогодні у питанні готовності працівників психологічної служби до здійснення адекватної, науково обґрунтованої психологічної діагностики існує певна кількість проблем, які, у своїй сукупності, можуть негативно позначитись на професійному статусі як окремих працівників, так і служби в цілому. Зупинимось на основних. Недостатня теоретична підготовка фахівця яка бере свій початок іще з навчання у закладі вищої освіти і продовжується протягом різноманітних курсів підвищення кваліфікації. Іншими словами – фахівець, що застосовує той чи інший опитувальник, тест, проєктивні малюнки і т.п. не має жодного уявлення про ту психічну реальність чи психічні механізми, з якими йому доводиться мати справу. Серед недосвідчених психологів існує навіть своєрідна фобія, суть якої полягає у смутному відчутті власної невисокої кваліфікації. Компенсується вона зазвичай гонитвою за накопиченням різного роду тестів і психодіагностичних методик. Такі психологи вважають, що наявність великої кількості тестів та їх активне, зазвичай невиправдане, застосування компенсує нерозуміння сутності досліджуваного явища. З іншої сторони – непрофесіонали (правоохоронці, медики, соціологи) вважають, що якщо вони беруть психологічну методику з інструкцією для проведення обстеження і шкалами, які тим чи іншим чином класифікують досліджуваних за типами чи групами, вважають себе компетентними у питаннях людської психіки та мають право робити висновки на цю тему. Теоретична і

методологічна безпорадність часто заводять недосвідченого психолога у тенета містики, ненаукових «теорій», окультизму. Ось чому нерідкими є випадки, коли під виглядом психологічного обстеження застосовуються зовсім непсихологічні методи – карти Таро, хіромантія, фотографії «аури», астрологія («астропсихологія»), соціоніка і т.п. Відсутність елементарних знань у галузі основ психодіагностики. Так, наприклад, багато хто не має жодних уявлень про те, що таке валідність психодіагностичної методики, про методи, якими вона визначається, про види валідності. Дехто вважає, що переклад тексту опитувальника з однієї мови на іншу жодним чином не впливає на її валідність а, значить і на достовірність результатів, які одержані за її допомогою. Більш того, іноді в якості опитувальника застосовується «авторська анкета», яка являє собою простий набір безсистемних запитань. Суттєвою проблемою є повна або часткова відсутність навичок проведення психодіагностичного обстеження. Дотримання стандартної процедури обстеження суттєво впливає на точність одержаних результатів. Нерідкими є випадки коли досліджуваним не повідомляється про результати психодіагностичного обстеження, що суттєво зменшує їх мотивацію до участі у подальших обстеженнях. До цього слід додати некоректне висвітлення результатів психодіагностики. Часто воно є або незрозумілим для досліджуваних, або таким, що принижує їх людську гідність. Названі проблеми є, на наш погляд, найбільш кричущими і такими, що значно погіршують прогностичний характер психологічного обстеження а, значить, і всю роботу психологічної служби в цілому. На нашу думку зараз доволі актуальним є забезпечення працівників психологічної служби мінімальним набором психодіагностичних інструментів які могли б допомогти у вирішенні найбільш типових проблем, що існують зараз у практиці роботи освітніх установ. Складаючи цей посібник автори виходили з необхідності виконання наступних умов:

- психодіагностичний інструментарій, що пропонується цій роботі, має бути перевірений на практиці, бути валідним і мати відомості про експертизу, яку він пройшов серед відомих фахівців;

- перелік методик має складати деякий мінімум, який знадобиться працівникам психологічної служби у вирішенні типових і найбільш розповсюджених у практиці роботи проблем учасників освітнього процесу;
- діагностичний мінімум має бути структурований за основними цільовими аудиторіями і рівнями освіти – початкова, основна і старша школа;
- методики, що тут пропонуються, мають бути простими у практичному застосуванні, найбільш поширеними серед професійного співтовариства і не потребувати багато часу для їх вивчення;
- пропоновані психодіагностичні методики мають узгоджуватися з типовими циклограмами діяльності працівників служби;
- текст посібника має запобігати непрофесійному застосуванню психодіагностичних методик і неконтрольованому їх поширенню.

Дошкільним дитинством вважається період від 3 до 6 (7) років. Передують йому період немовляти (від 0 до 1 року) і раннього віку (від 1 до 3 років). Згідно із Законом України «Про дошкільну освіту» заклади дошкільної освіти забезпечують розвиток, виховання і навчання дітей віком від одного до шести (семи) років. Проте, як свідчить практика, більшість закладів розпочинають роботу з дітьми 3 року життя. Соціальна ситуація розвитку дитини цього віку характеризується сумісною діяльністю дитини і дорослого, метою якої виступає засвоєння суспільно вироблених способів вживання предметів. Предметна діяльність стає провідною у психічному розвитку дитини. Найважливішим психологічним новоутворенням цього періоду є поява свідомого виявлення свого «Я». Усвідомлення свого Я, зародження самосвідомості, прагнення виділитися обумовлюють виникнення кризи трьох років. Психічний розвиток саме дітей дошкільного віку розглядається як період від 3 до 6 (7) років, що протікає безпосередньо після кризи 3 років. Періоди дошкільного віку (за Законом України «Про дошкільну освіту») такі: молодший дошкільний вік (від трьох до чотирьох років); середній дошкільний вік (від чотирьох до п'яти років); старший дошкільний вік (від п'яти до шести (семи) років). Соціальна ситуація розвитку дитини дошкільного віку характеризується розширенням сфери взаємодії та колом спілкування дитини. Провідним видом

діяльності стає рольова гра. До новоутворень цього періоду відносяться довільність поведінки, засвоєння моральних норм поведінки, супідрядність мотивів тощо. Завершується період дошкільного дитинства кризою шести-семи років, коли дитина прагне стати школярем.

Дошкільний вік – відповідальний і дуже короткий етап психічного розвитку дитини. Цей період характеризується бурхливим і стрімким розвитком всіх сторін психіки дитини: формуються основи особистості, удосконалюються емоціональна і когнітивна сфери. Тим самим закладається фундамент для подальшого зростання. В обов'язки практичного психолога входить вивчення та визначення індивідуальних особливостей динаміки розвитку дитини, її потенційних можливостей в освітньому процесі. Тому в діяльності практичного психолога значне місце займає діагностика. Психодіагностика в закладах дошкільної освіти визначається як «діяльність з психологічного вивчення дитини протягом дошкільного віку, в контексті сім'ї та освітньо-розвивального середовища закладу дошкільної освіти». Предметом психодіагностики в умовах закладу дошкільної освіти є «індивідуально-вікові особливості дітей, причини порушень і відхилень в їх психічному розвитку». Мета діагностичної діяльності практичного психолога – «виявлення рівня актуального розвитку дитини і специфіки цього розвитку, на основі аналізу яких можливе встановлення психологічного діагнозу і визначення імовірнісного прогнозу подальшого розвитку дитини з виходом на адекватні для нього вид, форму і режим навчання, рекомендації по розвивальній та/або корекційній роботі для усіх спеціалістів супроводу дитини в освітньому просторі». У психодіагностиці дітей дошкільного віку зазначають такі особливості при підборі психодіагностичних методик:

1. Необхідність дослідження динаміки психічного розвитку дитини обумовлює доцільність підбору психодіагностичних методик, які повинні зберігати наступність для вивчення різних періодів дошкільного віку. Такий підхід дозволить скласти історію розвитку дитини в освітніх умовах.
2. Психодіагностичні методики повинні надавати можливість виявити центральні онтогенетичні моменти, етапність у розвитку кожної сторони

психіки. Таким чином, будуть вивчені параметри, що характеризують процес становлення особистості дитини.

3. Психодіагностичні методики повинні носити розвиваючий характер і вже в процесі їх використання приводити до позитивних змін в особистості вихованців на основі осмислення ними ряду моментів своєї життєдіяльності, стимулювати об'єктивації внутрішніх тенденцій в сукупності різноманітних проявів: мовних, поведінкових, емоційних.

4. Психодіагностичні методики повинні давати можливість побудувати взаємодію дорослого і дитини таким чином, щоб:

- не допустити перевтоми дитини, бути економічними за процедурою;
- виключити вплив на кшталт навіювання дорослого на дитину;
- давати вихованцю можливість максимально вільно висловити свій внутрішній світ;
- створювати знайому дитині освітню ситуацію, хоча і змодельовану з моніторинговими цілями.

5. Психологічні методики повинні бути розроблені або модифіковані таким чином, щоб:

- дозволяти моделювати за допомогою різних засобів ситуації тих видів діяльності, в яких відбувається формування будь-якої інтегративної якості, забезпечуючи зв'язок діагностичної та освітньої роботи;
- результати методик могли б бути виражені не тільки в кількісних показниках, а й в якісних, відображаючи індивідуальні освітні потреби кожного вихованця;
- сукупні дані, отримані за допомогою комплексу методик, дозволяли б не тільки зробити висновок про окремий психічний процес (пам'ять, мовлення, сприйняття, мислення тощо), але й скласти б цілісне уявлення про розвиток особистості дитини.

6. Вивчення психічного розвитку дитини у взаємозв'язку особистісних і операційно-технічних аспектів діяльності вихованця, освоєння яких становить зміст його розвитку і освіти.

7. Комплексне використання формалізованих і малоформалізованих методик, а також методів діагностики та експертної оцінки досягнення дітей.

Крім того, науковці зазначають, що при проведенні психологічного обстеження дитини дошкільного віку необхідно дотримуватись певних умов. Умовно їх можна розподілити за аспектами, що ними регламентуються на:

регламентація простору

- спеціальне приміщення для роботи (в кімнаті не повинно бути медичних інструментів, яскравих барвистих плакатів тощо);
- обов'язкове знайомство дитини з даною кімнатою;
- регламентація емоційного навантаження
- встановлення емоційного контакту з дитиною (напередодні з'ясувати, як звертаються до дитини в сім'ї; що вона любить. Не варто звертатись до дитини за прізвищем!);
- утримання єдиної просторової позиції психолога і дитини (очі психолога на рівні очей дитини), яка забезпечується відсутністю доміанти дорослого та організована в дитячому просторі (дитячий стіл і стільчики, сидіти дитина може поруч з психологом або з боку, але не через стіл і т. д.);
- надання початкового вільного вибору сфери діяльності («гра», «малюнок», «спілкування» і т.д.), що забезпечує поле можливостей для дитини;

регламентація інтелектуального навантаження

- забезпечення зміни видів діяльності, на основі яких побудовані завдання (спілкування – конструювання – рух – маювання);
- кожний вид завдання необхідно починати з легкого (тренувального) варіанту, щоб дитина зрозуміла, в чому воно полягає, і відчула задоволення від його успішного виконання;
- під час обстеження слід підтримувати інтерес до завдань, які виконує дитина;
- різні види допомоги необхідно строго дозувати і обов'язково фіксувати в протоколі обстеження;
- при проведенні обстеження необхідно максимально використовувати психолого-педагогічне спостереження за поведінкою та діяльністю дитини в дошкільному закладі;

регламентація часу

- обстеження повинно бути узгоджено з розкладом дня дітей дошкільного віку. Доцільно його проводити у першу половину дня;
- час психодіагностичного обстеження дитини дошкільного віку складає 30-60 хв. в залежності від віку дитини. Половина зазначеного часу використовується за бажанням дитини, а половина – власне на психодіагностичне обстеження;
- безперервна тривалість обстеження не повинна перевищувати 20 хвилин (у старшому дошкільному віці), при перших ознаках втоми потрібно перейти на інший вид роботи.

Наведемо приклад розподілу часу психодіагностичного обстеження дитини дошкільного віку (за Гріньовою О. М. та Терещенко Л. А.):

- практичний психолог ЗДО має провести три тести, а дитина старшого дошкільного віку) хоче гратись, слухати казку і співати. У такому випадку час психодіагностичного обстеження може бути розподілений таким чином:

1. Спільна гра психолога з дитиною – 5-10 хв.
2. Проведення першого тесту – 5-10 хв.
3. Читання казки дитині – 5-10 хв.
4. Проведення другого тесту – 5-10 хв.
5. Спів пісень за бажанням дитини – 5-10 хв.
6. Проведення третього тесту – 5-10 хв.
7. Подяка психолога дитині за продуктивну роботу;

У підсумку, загальний час роботи психолога з дитиною склав від 30 до 60 хвилин; час, затрачений безпосередньо на проведення діагностичних методик – від 15 до 30 хвилин і час безперервного обстеження на перевищив рекомендовані 20 хвилин. В науковій літературі визначені правила які мають бути враховані при проведенні діагностики:

- Обов'язково звертайте увагу на інструкцію, яка дається в кожній методиці. Пам'ятайте, що неправильна інструкція може повністю змінити зміст завдання і, отже, отриманий Вами результат.
- Не забувайте про те, що кожна методика розрахована на певний вік. Тому уважно стежте за тим, щоб вік досліджуваної дитини збігався з тим віком, для якого складена дана методика. Існують методи, які можна використовувати

в різних вікових групах. У таких випадках звертайте увагу на інструкцію та спосіб подачі матеріалу для кожного віку.

- Результати, отримані Вами, також не можуть бути однакові для різного віку. Тому будьте уважні при інтерпретації результатів, обов'язково звіряйте їх з нормативністю, тобто з тими результатами, які є типовими для дітей даного віку.

Пам'ятайте і про те, що тільки за даними однієї методики, навіть якщо результати дитини нижче, ніж повинні бути в нормі, ще не можна зробити висновок про її відсталість, так само як і про обдарованість. Такий висновок може бути зроблений тільки в тому випадку, якщо дані всіх інтелектуальних тестів (або більшості з них) нижче або вище норми.

- Багато методик вимагають спеціального «стимульного матеріалу» тобто карток, текстів, картинок, які пропонуються дитині. Не забувайте, що всі інструкції про порядок пред'явлення і способи подачі цього матеріалу обов'язкові; при недотриманні їх або зміні самого матеріалу Ви отримаєте зовсім інший результат.

- Існують так звані суб'єктивні необ'єктивні методики, способи аналізу отриманих результатів. Одні з них мають точні ключі й розраховані за балами варіанти відповідей, інші вимагають не кількісної, але якісної інтерпретації; хоча працювати з ними важче, часто ці методи дають більш важливі дані про психічний стан дитини. Однак при роботі з ними треба проявляти особливу увагу і звіряти отримані результати з показниками, отриманими в інших тестах.

- Ніколи не намагайтеся тиснути на дитину, тобто працювати з нею без її добровільного бажання. Заперечення дитиною ситуації обстеження може порушити весь процес діагностики і Ви отримаєте невірні результати. Намагайтеся теж не підкреслювати, що Ви перевіряєте дитину, ніби екзаменуєте її, це призведе до напруженості, скутості і також порушить об'єктивність отриманих даних. Можете включити обстеження в процес будь-якої спільної діяльності, навіть ігрової, але тільки в тому випадку, якщо дитина може зосередитися і в процесі цієї гри, виконати завдання, а не кинути його на півдорозі, якщо воно їй здасться не цікавим або важким. Психологічне

діагностування в закладах дошкільної освіти є плановим, а також здійснюється за запитом батьків або осіб, що їх замінюють, вихователів і адміністрації ЗДО. Зауважимо, що здійснювати індивідуальну діагностику, корекцію психолог може за запитом учасників освітнього процесу, отримавши письмову згоду батьків (законних представників). Зазначена згода може бути відкликана у будь-який момент. В рамках діагностичного мінімуму практичним психологом закладу дошкільної освіти протягом року проводяться такі обстеження: вересень – психологічний супровід адаптаційного періоду новоприбулих дітей (вивчення ступеня адаптації до умов закладу дошкільної освіти: опитування та анкетування педагогів і батьків, спостереження за поведінкою та емоційним станом дітей); листопад – діагностика особливостей розвитку пізнавальної сфери дітей середньої групи; січень – діагностика психологічної готовності дітей старшої групи до навчання в школі; лютий – діагностика особливостей розвитку емоційної сфери дітей молодшої групи. Психодіагностичний інструментарій практичного психолога закладу дошкільної освіти доволі різноманітний. У «Переліку психодіагностичних методик та методик для соціально-психологічних досліджень» що додається, зазначено методики, які дозволяють вирішити зазначені вище завдання з обстеження дітей дошкільного віку.